BIULETYN
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 2 listopada 1953 r. | Nr 34 | Poz. 149—161

TREŚĆ:

149.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 273 z dnia 1 października 1953 r.

(znak BI-1B-34-22)

w sprawie trybu zaopatrzenia w przędzę.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1. Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy przędzy rodzajów i grup wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w przędzę należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego" oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2. Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Przędzę rozdziela:
1) Prezydium Rządu,
2) Ministerstwo Przemysłu Lekkiego.

2. Oznaczenie przędzy podlegającej rozdziałowi zgodnie z ust. 1. zawiera wykaz stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w przędzę należy do jednostek wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia (centrale zbytu).

§ 6. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się odpowiednio przepisy §§ 5—9 ust. 1 i 2, §§ 10—13 oraz § 15 trybu ogólnego.

Rozdział 3. Składanie i realizacja zamówień.

§ 7. W przypadku nieustalenia planu rozdziału przed terminem składania zamówień, zamówienia na I kwartał mogą być składane do wysokości 1/4 przydziału na rok poprzedni.

§ 8. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się odpowiednio §§ 17 — 27 trybu ogólnego.

Rozdział 4. Sprawozdawczość.

§ 9. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5. Postanowienia końcowe.

§ 10. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w przędzę na rok 1954 i lata następne.

2. Zarządzenie nie dotyczy zaopatrzenia w przędzę przeznaczoną na reperację sieci rybackich i na produkcję lin stalowych.

Załącznik 1.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 273 z dnia 1 października 1953 r.

WYKAZ PRZĘDZY OBJĘTEJ TRYBEM ZAOPATRZENIA

Pozycja wg wykazu 29d Branża XXVII	Grupa przędzy	Rodzaj przędzy w grupie	Rozdziela	Jednostka zaopatrująca: odbiorców-zakłady kluczowego przemysłu włókienniczego	Jednostka zaopatrująca: innych odbiorców
1	2	3	4	5	6
44	Przędza bawełniana	ogółem	Prez. Rządu	C.Z.P. Bawełnianego *)	Centr. Tekst.
45	w t y m:	z bawełny	M.P.L.	„	„
	cienkoprzędna	z włókna sztucznego	„	„	„
46	średnioprzędna	z bawełny	„	„	„
		z włókna sztucznego	„	C.Z.P. Baw. *) i C.Z.P. Wł. Szt.	„
47	odpadkowa	odpadkowa	„	C.Z.P. Baweln.*)	„
48	niedoprzęd. baweln.	—	Prez. Rządu	—	„
49	przędza wełn. czesank.	ogółem w tym:	„	C.Z.P. Wełn. Półn.	„
		ze 100% wełny	M.P.L.	„	„
		mieszana	„	„	„
		z włókna sztucznego	„	„	„
50	przędza wełn. zgrzebn.	ze 100% wełny i mieszana	Prez. Rządu	C.Z.P. Wełn.**)	„
	przędza wigoniowa	wigoniowa	„	C.Z.P. Zgrzebn.	„
51	przędza z jedwabiu sztucznego	ogółem w tym:	„	C.Z.P. Włókn. Sztuczn.	„
52		I gatunek	M.P.L.	„	„
53		II „	„	„	„
54		III „	„	„	„
55		III „	„	„	„
		IV „	„	„	„
57	przędza steelonowa	—	Prez. Rządu		„
58	przędza lniana	lniana i lniano-konopna	„	C.Z.P. Włókien Łykowych	„
59	przędza pakulana	z pakuł lnianych i konopnych	„		„
60	przędza pakulano-zastępcza	z włókna lnianego i konopnego zielonego	„	„	„
61	przędza konopna	z konopi trzepanych	„	„	„
63	przędza jutowa	jutowa	„	„	„
64	przędza sizalowa	—	M.P.L.	—	„

*) C.Z.P. Bawełnianego — Północ i C.Z.P. Bawełnianego — Południe.

**) C.Z.P. Wełnianego — Północ i C.Z.P. Wełnianego — Południe.

Objaśnienia skrótów:

1) skrót M.P.L. oznacza Ministerstwo Przemysłu Lekkiego
2) „ C.Z.P. Baw. oznacza Centralny Zarząd Przemysłu Bawełnianego
3) skrót C.Z.P. Wł.-Szt. oznacza Centralny Zarząd Przemysłu Włókien Sztucznych
4) skrót C.T. oznacza Centrala Tekstylna
5) skrót C.Z.P. Wełn. Półn. oznacza Centralny Zarząd Przemysłu Wełnianego — Północ
6) skrót C.Z.P. Wełn. oznacza Centralny Zarząd Przemysłu Wełnianego
7) skrót C.Z.P. Zgrzebn. oznacza Centralny Zarząd Przemysłu Zgrzebnego

150.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 274 z dnia 1 października 1953 r.

(znak: BI-1B-34-23)

w sprawie trybu zaopatrzenia w środki aromatyzujące.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy środków aromatyzujących produkcji krajowej oraz pochodzących z importu, wymienionych w cenniku Ministerstwa Przemysłu Chemicznego, Centralny Zarząd Zbytu — Biuro Zbytu Produktów Organicznych.

2. Środkami aromatyzującymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są:

1) naturalne olejki eteryczne otrzymywane z części roślin drogą destylacji, ekstraktacji lub maceracji i mające zastosowanie jako wyroby gotowe, składniki do kompozycji lub surowce do dalszego przerobu,

2) syntetyczne środki zapachowe otrzymywane drogą chemiczną jako: surowce do dalszego przerobu, składniki do kompozycji lub wyroby gotowe,

3) esencje spożywcze, zestawiane z olejków naturalnych i syntetycznych środków zapachowych, używane do aromatyzowania produktów przemysłu spożywczego,

4) kompozycje do mydeł, zestawiane z olejków naturalnych i syntetycznych środków zapachowych, używanych do perfumowania mydeł.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w artykuły aromatyzujące należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33 poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego" oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

§ 4. Zaopatrzenie w środki aromatyzujące należy do Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego — Biuro Zbytu Produktów Organicznych (centrala zbytu).

Rozdział 2 — Składanie i realizacja zamówień

§ 5. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) nadzorujące odbiorców przesyłają na 45 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa, centrali zbytu zamówienie obejmujące zapotrzebowanie podległych odbiorców z wyszczególnieniem tych odbiorców.

§ 6. 1. Centrala zbytu na podstawie zamówienia (§ 5), w ciągu 10 dni od dnia jego otrzymania przesyła zlecenie wykonania zamówienia bądź właściwym zakładom produkcyjnym bądź Centrali Importowo-Eksportowej Chemikalii, bądź Składnicy Centralnej Barwników (wykonawcy zamówienia).

2. Kopie zleceń, o których mowa w ust. 1, centrala zbytu przesyła odbiorcy i nadzorującemu go centralnemu zarządowi (jednostce równorzędnej), który złożył zamówienie.

§ 7. Wykonawca zamówienia potwierdza odbiorcy przyjęcie zlecenia, o którym mowa w § 6, w ciągu 15 dni od dnia jego otrzymania.

§ 8. Przepisy §§ 5—7 odnoszą się do odbiorców podległych centralnym zarządom (jednostkom równorzędnym) wymienionym w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia w zakresie zaopatrzenia w środki aromatyzujące wymienione w tym wykazie.

§ 9. 1. Odbiorcy nie podporządkowani centralnym zarządom (jednostkom równorzędnym) wymienionym w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia składają zamówienia w dwóch egzemplarzach do właściwych składnic rejonowych przemysłu chemicznego na 60 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Składnica rejonowa przemysłu chemicznego potwierdza przyjęcie zamówienia i ewentualnie składa protokół rozbieżności w ciągu 40 dni od dnia otrzymania zamówienia.

3. Właściwa jest ta składnica rejonowa przemysłu chemicznego, w której zasięgu terytorialnym położona jest siedziba odbiorcy. Wykaz składnic rejonowych zawiera cennik centrali zbytu.

§ 10. W uzasadnionych przypadkach odbiorcy mogą składać do centrali zbytu zamówienia doraźne akceptowane przez centralny zarząd (jednostkę równorzędną), któremu podlega odbiorca. Zamówienia te będą przyjęte do wykonania w miarę istniejących zapasów lub możliwości produkcyjnych.

§ 11. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy §§ 17—19 ust. 2—5, § 20 ust. 2—5 oraz § 21—27 trybu ogólnego ze zmianami wynikającymi z §§ 5—9 niniejszego zarządzenia.

Rozdział 3 — Postanowienia końcowe

§ 12. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w środki aromatyzujące w r. 1954 i lata następne.

Załącznik 1.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 274 z dnia 1 października 1953 r.

Wykaz centralnych zarządów (jednostek równorzędnych), które składają zbiorcze zamówienia na środki aromatyzujące.

Zamówienia zbiorcze składają:

1) na naturalne olejki eteryczne:
   a) Centralny Zarząd Przemysłu Cukierniczego,
   b) Centralny Zarząd Przemysłu Spirytusowego,
   c) Centralny Zarząd Aptek,
   d) Zarząd Przemysłu Kosmetycznego,
   e) Centrala Spółdzielni Inwalidów,
   f) Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych,
2) na syntetyki zapachowe:
   a) Zarząd Przemysłu Kosmetycznego,
   b) Zarząd Przemysłu Zielarskiego,
   c) Centrala Spółdzielni Inwalidów,
   d) Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych.
3) na esencje spożywcze:
   a) Centralny Zarząd Przemysłu Cukierniczego,
   b) Zarządy Przemysłu Kawowego i Środków Odżywczych,
4) na kompozycje do mydeł:
   a) Centralny Zarząd Przemysłu Tłuszczowego,
   b) Zarząd Przemysłu Kosmetycznego,
   c) Centrala Spółdzielni Inwalidów,
   d) Związek Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych.

151.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 275 z dnia 1 października 1953 r.

(znak: BI-1B-34-24)

w sprawie trybu zaopatrzenia w barwniki.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Przepisy wstępne

§ 1. Zarządzenie dotyczy barwników produkcji krajowej objętych cennikiem Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego, Biura Zbytu Produktów Organicznych oraz barwników importowanych.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w barwniki należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego" oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

§ 4. Zaopatrzenie w barwniki należy do Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego — Biuro Zbytu Produktów Organicznych (centrala zbytu).

Rozdział 2 — Składanie i realizacja zamówień

§ 5. 1. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) nadzorujące odbiorców na 45 dni przed początkiem każdego kwartału przesyłają do centrali zbytu zbiorcze zapotrzebowanie na barwniki dla podległych odbiorców.

2. Centrala Zbytu uzgadnia z centralnymi zarządami (jednostkami równorzędnymi) ilość i rodzaje barwników przeznaczonych w kwartale dla podległych centralnemu zarządowi odbiorców, z podziałem na barwniki, które będą dostarczone:

1) z zakładów produkcyjnych,

2) z Centralnej Składnicy Barwników lub z Centrali Importowo-Eksportowej Chemikalii (barwniki pochodzące z importu),

3) z rejonowych składnic przemysłu chemicznego.

W razie niemożności uzgodnienia, decyduje Ministerstwo Przemysłu Chemicznego w porozumieniu z Ministerstwem sprawującym nadzór nad odbiorcą.

3. Centralny Zarząd (jednostka równorzędna) zawiadamia o ustalonych ilościach i rodzajach barwników odbiorców, a jeśli chodzi o barwniki, o których mowa w ust. 2 pkt 3 — również właściwą rejonową składnicę przemysłu chemicznego — w ciągu 10 dni od ustalenia tych ilości i rodzajów.

§ 6. 1. W ramach ustalonych ilości i rodzajów barwników (§ 5) odbiorcy składają zamówienia:

1) na barwniki, o których mowa w § 5, ust. 2, pkt 3 — właściwym rejonowym składnicom przemysłu chemicznego,

2) na barwniki, o których mowa w § 5 ust. 2, pkt 1 i 2 — centrali zbytu.

2. Właściwą jest składnica rejonowa przemysłu chemicznego (ust. 1 pkt 2), w której zasięgu terytorialnym położona jest siedziba odbiorcy. Wykaz składnic rejonowych zawiera cennik centrali zbytu.

§ 7. 1. Zamówienia należy składać na 15 dni przed początkiem miesiąca, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Nie uważa się za złożone po terminie zamówień złożonych w ciągu 20 dni od dnia ustalenia ilości i rodzajów barwników (§ 5).

§ 8. Centrala zbytu przesyła zlecenie wykonania zamówienia do właściwego wykonawcy zamówienia (§ 5 ust. 2 pkt 1 i 2) w ciągu 7 dni od dnia otrzymania zamówienia, przesyłając kopię zlecenia odbiorcy.

§ 9. Wykonawca zamówienia potwierdza odbiorcy przyjęcie zamówienia i ewentualnie składa protokół rozbieżności w ciągu 7 dni od dnia otrzymania zamówienia (§ 6 ust. 1 pkt 2) lub zlecenie wykonania zamówienia (§ 8).

§ 10. Przepisy §§ 5—9 dotyczą odbiorców podporządkowanych centralnym zarządom (jednostkom równorzędnym) wymienionym w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 11. 1. Odbiorcy nie podporządkowani centralnym zarządom (jednostkom równorzędnym) wymienionym w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia, składają zamówienia na 45 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa do:

1) Centrali Zbytu — na barwniki produkcji krajowej w ilości nie mniejszej od minimalnych ilości określonych w cenniku centrali zbytu i na barwniki pochodzące z importu,

2) do właściwych rejonowo składnic przemysłu chemicznego (§ 6 ust. 2) — na barwniki w ilości mniejszej od minimalnych ilości określonych w cenniku centrali zbytu.

2. Przepisy §§ 8 i 9 stosuje się odpowiednio.

§ 12. W uzasadnionych przypadkach odbiorcy mogą składać do centrali zbytu zamówienia doraźne, akceptowane przez centralny zarząd (jednostkę równorzędną), któremu podlega odbiorca. Zamówienia te będą przyjęte do wykonania w miarę istniejących zapasów lub możliwości produkcyjnych.

§ 13. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy §§ 18 i 19 ust. 2 — 4, § 20, ust. 2 — 5 oraz §§ 21 — 27 trybu ogólnego ze zmianami wynikającymi z §§ 6, 8—10 i 11 ust. 2.

Rozdział 3 — Postanowienia końcowe

§ 14. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w barwniki na rok 1954 i lata następne.

Załącznik 1.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 275 z dnia 1 października 1953 r.

Wykaz

centralnych zarządów (jednostek równorzędnych), które składają zapotrzebowania na barwniki.

1. Centralny Zarząd Przemysłu Bawełnianego — Północ,
2. „ „ „ Bawełnianego — Południe,
3. „ „ „ Wełnianego — Północ
4. „ „ „ Wełnianego — Południe,
5. „ „ „ Zgrzebnego,
6. „ „ „ Jedwabniczego,
7. „ „ „ Tkanin Dekoracyjnych
8. „ „ „ Dziewiarskiego,
9. „ „ „ Pończoszniczego,
10. „ „ „ Włókien Łykowych,
11. „ „ „ Filcowego,
12. „ „ „ Garbarskiego,
13. „ „ „ Artykułów Skórzanych,
14. „ „ „ Papierniczego,
15. „ „ „ Graficznego,
16. Zarząd Przemysłu Farb i Lakierów,
17. „ „ Tworzyw Sztucznych.

152.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 276 z dnia 1 października 1953 r.

(znak: BI-1B-34-25)

w sprawie trybu zaopatrzenia w tlen sprężony, acetylen rozpuszczony, kwas węglowy, wodór i azot.

Na podstawie art. 1 i art. 3, ust. 1. pkt 1, dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy tlenu sprężonego, acetylenu rozpuszczonego, kwasu węglowego, wodoru i azotu, zwanych w dalszej treści zarządzenia gazami technicznymi.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w gazy techniczne należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego" oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Tlen i acetylen rozdziela Ministerstwo Przemysłu Chemicznego.

2. Kwas węglowy, wodór i azot rozdziela Centralny Zarząd Zbytu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego, Biuro Zbytu Gazów Technicznych.

§ 5. Zaopatrzenie w gazy techniczne należy do Centralnego Zarządu Zbytu — Ministerstwa Przemysłu Chemicznego —

Biuro Zbytu Gazów Technicznych, Materiałów i Sprzętu Spawalniczego (Centrala Zbytu).

§ 6. 1. Jednostki dysponujące przydziałem mogą w ramach otrzymanego przydziału pozostawić do swej dyspozycji kwartalną lub roczną rezerwę gazów technicznych rozdzielanych w wysokości 5% przydziału tych artykułów.

2. Rezerwa powinna być rozdzielana w czasie umożliwiającym złożenie przez odbiorców zamówień w przepisowych terminach.

§ 7. W zakresie planów rozdziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5 — 15 trybu ogólnego, przy czym postanowienie § 9 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że rozdzielniki powinny być przesłane do Centrali Zbytu w ciągu 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości przydziału.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 8. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy §§ 17—27 trybu ogólnego.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 9. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 10. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w gazy techniczne na rok 1954 i lata następne.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

153.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 278 z dnia 1 października 1953 r.
(znak: BI-1B-34-27)

w sprawie trybu zaopatrzenia w wyroby blaszane, w metalowe artykuły gospodarstwa domowego oraz w używane beczki i bębny blaszane.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy wyrobów blaszanych, metalowych artykułów gospodarstwa domowego oraz używanych beczek i bębnów blaszanych, wymienionych w wykazach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia, zwanych w dalszej treści zarządzenia wyrobami blaszanymi.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w wyroby blaszane stosować należy przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1952 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Powołane w niniejszym zarządzeniu paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego" oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Wyroby blaszane rozdziela:
1) Prezydium Rządu,
2) Ministerstwo Hutnictwa,
3) Centralny Zarząd Zbytu Stali Ministerstwa Hutnictwa.

2. Podział wyrobów blaszanych zgodnie z ust. 1 podany jest w wykazach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w wyroby blaszane należy do Centralnego Zarządu Zbytu Stali Ministerstwa Hutnictwa — Biura Zbytu Wyrobów Blaszanych, zwanego w dalszej treści zarządzenia centralą zbytu.

§ 6. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5—9 ust. 1 i 2 oraz §§ 10—16 trybu ogólnego.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień

§ 7. 1. Zamówienia należy składać:
1) na wyroby blaszane wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia oraz na wyroby blaszane nie objęte katalogami centrali zbytu — centrali zbytu na 90 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa;
2) na wyroby blaszane wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia — właściwym terenowo — składom, na 100 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Postanowienie ust. 1 pkt 2 nie dotyczy:
1) odbiorców podległych Ministrowi Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego z wyjątkiem konsumów,
2) Powszechnej Organizacji „Służba Polsce",
3) central handlu zagranicznego,
4) odbiorców podporządkowanych Zarządowi Handlu Sprzętem Medycznym, jeśli chodzi o zamówienia na artykuły sanitarne,
5) odbiorców podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego, jeśli chodzi o zamówienia na wyroby blaszane przeznaczone na cele rynkowe.

3. Odbiorcy wymienieni w ust. 2 składają zamówienia centrali zbytu na 80 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

4. Właściwym terenowo jest skład, w którego zasięgu terytorialnym położona jest siedziba odbiorcy. Wykaz składów z określeniem terytorialnego zasięgu stanowi załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 8. Zamówienia kierowane do centrali zbytu należy składać w 4, a zamówienia kierowane do składów — w 2 egzemplarzach.

§ 9. 1. Zamówienia na beczki i bębny blaszane używane centrala zbytu przesyła jako do wykonawcy zamówienia — do zakładu, w którym wyroby te się znajdują.

2. Wykonawca zamówienia, o którym mowa w ust. 1, potwierdza przyjęcie zamówienia i ewentualnie składa protokół rozbieżności w ciągu 14 dni od chwili otrzymania zamówienia.

§ 10. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2, § 18, § 19 ust. 2 — 5 oraz §§ 20 — 25 i § 27 trybu ogólnego, przy czym § 20 trybu ogólnego stosuje się ze zmianami wynikającymi z § 9.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 11. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 12. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w wyroby blaszane na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówień na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załączniki 3.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 278 z dnia 1 października 1953 r.

W y k a z

wyrobów blaszanych, na które zamówienia należy składać w Biurze Zbytu Wyrobów Blaszanych.

Lp.	Nazwa artykułu	Rozdziela
	Dział I. Opakowania konserwowe.	
1	Puszki konserwowe mięsne	Minister Hutnictwa
2	„ „ szynkowe	„
3	„ „ rybne	„
4	„ „ warzywne	„
5	„ „ na jaja mrożone i w proszku	„
6	puszki konserwowe na mleko i przetwory	„
	Dział II. Opakowania niekonserwowe z blachy białej.	
7	Puszki patentowe	C.Z.Z.S.
8	Kanisterki	„
9	Puszki specjalne	„
10	Wieczka i nakrętki do słoi	„
	Dział III. Opakowania lekkie z blachy czarnej.	
11	Puszki patentowe	„
12	„ cukierkowe	„
13	„ do froteru	„
14	„ inne	„
15	Pudełka do pasty do butów	„
16	Wiadra na marmoladę	„
17	Kanisterki	„
18	Wieczka i nakrętki do słoi	„
	Dział IV. Opakowania lekkie blaszano-tekturowe.	
19	Puszki patentowe	C.Z.Z.S.
20	„ do froteru	„
21	„ inne	„
	Dział V. T u b y	
22	Tuby ołowiano-cynowe	Minister Hutnictwa
23	Tuby aluminiowe	„
	Dział VI. Części do opakowań.	
24	Kapsle koronkowe	C.Z.Z.S.
25	Kapsle aluminiowe	„
26	Inne drobne części opakowań	„
	Dział VII. Opakowania ciężkie	
	A. Beczki	
27	Beczki ocynkowane	Prezydium Rządu
28	Beczki surowe	„
	B. Bębny	
29	Bębny ocynkowane	Minister Hutnictwa
30	„ karbidowe	„
31	„ asfaltowe	„
32	„ inne	„
	C. Pozostałe	
33	Bańki ocynkowane 25 i 50 litr.	C.Z.Z.S.
34	Transporterki ocynkowane 25 i 50 litr.	„
35	Hoboki ocynkowane 25 i 50 litr.	„
36	Pojemniki do śmieci	„
	Dział VIII. Artykuły mleczarskie	
37	Konwie mleczarskie	„
38	Naczynia mleczarskie duże	„
39	„ „ drobne	„
40	Koryta do mycia konwi	C.Z.Z.S.
41	Klatki do butelek na mleko	„
	Dział IX. Artykuły transportowe	
42	Taczki żelazne	„
43	Wózki magazynowe	„
44	Japonki	„
	Dział X. Sprzęt kopalniany	
45	Lutnie kopalniane i kształtki	„
46	Ustępy kopalniane	„
	Dział XI. Pozostałe artykuły zaopatrzenia	
47	Wiadra i lejki do benzyny i oliwy	„
48	Czerpaki elewatorowe zbożowe	„
49	Szpule do taśm	„
50	Czerpaki elewatorowe mączne	„
51	Kosze na balony szklane	„
52	Skrzynie do zapraw murarskich	„
53	Formy do lodu	„
54	Inne wyroby (zbiorniki do lamp lutowniczych	„
	zbiorniki olejowe, opaski do węży hamulcowych, tace do suszenia barwników, tarcze do napędu kondensatora, przykrywy do aparatów telefonicznych, kubki do żywicy)	„
55	Emalia przemysłowa (formy do wypieku chleba)	„
	Dział XII. Ostrza	
56	Ostrza do noży stołowych i deser. nierdzew.	„
57	Ostrza do noży stołowych i deser. zwykłe	„
58	Żyletki techniczne	„
59	Części zapasowe do maszynek do mięsa	„

Skrót: C.Z.Z.S. oznacza Centralny Zarząd Zbytu Stali Ministerstwa Hutnictwa.

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 278 z dnia 1 października 1953 r.

W y k a z

wyrobów blaszanych, na które zamówienia należy składać w Składach Hurtowych Biura Zbytu Wyrobów Blaszanych.

Lp.	Nazwa artykułu	Rozdziela
	Dział I. Nakrycia stołowe i deserowe	
1	Nakrycia stołowe i deserowe nierdzewne	C.Z.Z.S.
2	Nakrycia stołowe i deserowe zwykłe	„
3	Nakrycia stołowe i deserowe niklowane i chrom.	„
4	Nakrycia stołowe i deserowe alpakowe	„
5	Nakrycia stołowe i deserowe srebrzone	„
6	Nakrycia stołowe i deserowe aluminiowe	„
7	Nakrycia stołowe i deserowe ocynowane	„
8	Niezbędniki dwuczęściowe aluminiowe	„
	Dział II. Wyroby nożownicze	
9	Noże kuchenne i tasaki nierdzewne	„
10	„ „ „ zwykłe	„
11	„ rzeźnicze i jusaty	„
12	Części zapasowe do maszynek do mięsa	„

Lp.	Nazwa artykułu	Rozdziela
13	Maszynki do krajania chleba	C.Z.Z.S.
14	Szatkownice	"
15	Scyzoryki składane	"
16	Nożyczki szkolne	"
17	Nożyczki inne	"
18	Nożyczki domowe	"
19	Nożyki do golenia	"
20	Szpachle malarskie	"
	Dział III. Wyroby nożowniczo-ogrodnicze	
21	Noże ogrodnicze składane	"
22	Nożyce ogrodnicze	"
23	Sekatory na tyczkę	"
	Dział IV. Artykuły gospodarstwa domowego z odlewów aluminiowych	
24	Wyroby z aluminium lanego (szufelki, młotki do mięsa)	"
	Dział V. Artykuły Gospodarstwa domowego z odlewów żeliwnych	
25	Naczynia kuchenne surowe	"
26	Naczynia kuchenne emaliowane	"
27	Maszynki do mięsa	"
28	Żelazka do prasowania i dusze	"
	Dział VI. Artykuły gospodarstwa domowego z blachy dziurkowanej i drutu	
29	Wyroby z drutu (ubijacze, tłuczki, zmywaki)	"
30	Sitka i tarła	"
	Dział VII. Artykuły gospodarstwa domowego z blachy stalowej	
31	Naczynia emaliowane	"
32	Wyroby emaliowane sanitarne	"
33	Artykuły ocynkowane asortyment	"
34	Wiadra ocynkowane	"
35	Patelnie szlifowane	"
36	Formy do ciast i chleba	"
	Dział VIII. Różne artykuły gospodarstwa domowego	
37	Latarnie wiatroodporne	"
38	Maszynki spirytusowe	"
39	Inne (lampy karbidowe, praski do owoców)	"
	Dział IX. Opakowania blaszane	
40	Bańki ocynkowane 5 i 10 litr.	"
41	Karnistry benzynowe 20 litr.	"
42	Oliwiarki „Kayes a"	"
	Dział X. Termosy	
43	Termosy do przenoszenia potraw 12 i 20 litr.	"

Skrót: C.Z.Z.S. oznacza Centralny Zarząd Zbytu Stali Ministerstwa Hutnictwa.

Załącznik nr 3 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 278 z dnia 1 października 1953 r.

Wykaz

składów hurtowych, prowadzących sprzedaż wyrobów blaszanych oraz metalowych artykułów gospodarstwa domowego wraz z zasięgiem działania tych składów.

L p.	Składy hurtowe	Terytorialny zasięg działania
1	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Wyrobów Żelaznych — Toruń, ul 22 lipca 33/35	woj. bydgoskie
2	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych — Poznań ul. Spichrzowa 25	woj. poznańskie i zielonogórskie
3	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych — Łódź ul. Piotrkowska 102	woj. łódzkie i miasto Łódź
4	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Wyrobów Żelaznych — Radom, ul. Limanowskiego 33	woj. kieleckie
5	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych — Lublin, ul. Startowa Nr 10	woj. lubelskie
6	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych — Białystok, ul. Surażka Nr 31/49	woj. białostockie
7	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych — Gdańsk-Wrzeszcz ul. Grunwaldzka 229/237	woj. gdańskie i olsztyńskie
8	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych — Szczecin ul. Wandy Zieleńczyk Nr 41	woj. szczecińskie i koszalińskie
9	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych — Wrocław ul. Grabiszyńska 153	woj. wrocławskie
10	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych — Bytom ul. Wrocławska 5	woj. opolskie i stalinogrodzkie bez powiatów: częstochowskiego, lublinieckiego i zawierciańskiego
11	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych — Kraków ul. Kopernika 6	woj. krakowskie
12	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Żelaza i Wyrobów Żelaznych — Rzeszów, Dzielnica Staroniwa	woj. rzeszowskie
13	Skład i Rejonowe Biuro Sprzedaży Wyrobów Żelaznych Częstochowa ul. Równoległa 51/53	z woj. stalinogrodzkiego powiaty częstochowski, lubliniecki i zawierciański.
14	Hurtownia Centralnego Zarządu Zbytu Przemysłu Maszynowego	woj. warszawskie i m. st. Warszawa

154.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 279 z dn. 1 października 1953 r.
(znak: BJ-1B-34-28)

w sprawie trybu zaopatrzenia w artykuły ścierne.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz.U.Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy artykułów ściernych wymienionych w wykazach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia.

2. Artykuły ścierne dostarczane są w wykonaniu znormalizowanym, a w wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych przypadkach w wykonaniu specjalnym. Przez artykuły ścierne w wykonaniu znormalizowanym należy rozumieć artykuły ścierne objęte cennikami Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w artykuły ścierne należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz wskazane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 roku w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego" oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki

§ 4. 1. Artykuły ścierne dzielą się na artykuły:

1) rozdzielane przez Ministerstwo Przemysłu Maszynowego

2) nierozdzielane.

2. Podział artykułów ściernych na rozdzielane i nierozdzielane podany jest w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w artykuły ścierne należy do Biura Sprzedaży Artykułów Ściernych Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, (Bielsko-Biała, ul. Gerszona Dua 25), zwanego w dalszej treści zarządzenia centralą zbytu.

§ 6. W zakresie planu rozdziału, przydziałów i rozdzielników artykułów ściernych rozdzielanych stosuje się przepisy §§ 5—8, 9 ust. 2 oraz §§ 10—15 trybu ogólnego. Ponadto stosuje się przepis § 9 ust. 1 trybu ogólnego z tą zmianą, że jednostki, które otrzymały zawiadomienie o przydziale przesyłają do Centrali Zbytu rozdzielniki artykułów ściernych na centralne zarządy (jednostki równorzędne).

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 7. 1. Rejonowym Hurtowniom Artykułów Metalowych (składom) należy składać zamówienia na następujące artykuły ścierne:

1) papiery ścierne maszynowe szerokości 100 i 110 cm;

2) płótna ścierne maszynowe szerokości 92 cm;

3) papiery i płótna ścierne arkuszowe.

2. Właściwa jest rejonowa hurtownia artykułów metalowych, w której zasięgu terytorialnym położona jest siedziba odbiorcy. Zasięg terytorialny i siedziby Rejonowych Hurtowni Artykułów Metalowych określone są w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do zarządzenia.

3. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy zamówień składanych:

1) przez Powszechną Organizację „Służba Polsce" oraz przez odbiorców podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego,

2) na papiery i płótna w wykonaniu innym niż znormalizowane (§ 1 ust. 2),

3) na papiery i płótna odmulone i wodoodporne,

4) na papiery i płótna pochodzące z importu.

4. Centrali Zbytu składają zamówienia: odbiorcy określeni w ust. 3 pkt 1 — na wszystkie artykuły ścierne oraz wszyscy odbiorcy — na artykuły ścierne nie wymienione w ust. 1 i na artykuły ścierne wymienione w ust. 3 pkt 2—4.

§ 8. Zamówienia kierowane do centrali zbytu należy składać w 3 egzemplarzach, na zamówienia kierowane do Rejonowych Hurtowni Artykułów Metalowych — w 1 egzemplarzu.

§ 9. 1. Zamówienia na artykuły ścierne rozdzielane odbiorców nadzorowanych przez jednostki wymienione w planie rozdziału powinny być zaopatrzone w stwierdzenia centralnego zarządu (jednostki równorzędnej), któremu podporządkowany jest odbiorca, że zamówienie mieści się w przydziale.

2. Zamówienia na artykuły ścierne rozdzielane, odbiorców innych niż określeni w ust. 1 powinny być akceptowane przez ministerstwo, lub centralny urząd, któremu podlegają odbiorcy.

§ 10. 1. Zamówienia na artykuły ścierne wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 4 do zarządzenia w wykonaniu specjalnym mogą obejmować tylko ilości nie mniejsze niż określone w tym wykazie.

2. Zamówienia na artykuły ścierne w wykonaniu specjalnym wymagają stwierdzenia przez centralny zarząd (jednostkę równorzędną) odbiorcy o konieczności użycia tych artykułów.

§ 11. 1. Zamówienia kierowane zgodnie z postanowieniami § 7 ust. 1 do Rejonowych Hurtowni Artykułów Metalowych powinny być składane na 100 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Zamówienia kierowane zgodnie z postanowieniami § 7 ust. 4 do Centrali Zbytu powinny być składane w następujących terminach:

1) na artykuły ścierne wymienione pod poz. 1 — 14 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia — na 60 dni przed początkiem półrocza, w którym ma nastąpić dostawa;

2) na artykuły ścierne wymienione po poz. 15 — 17 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia — na 90 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa;

3) na artykuły ścierne wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia (artykuły ścierne pochodzące z importu) — na 120 dni przed początkiem roku, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 12. W zakresie składania realizacji i zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2, § 18, § 19 ust. 2 — 5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego z tym, że przez rodzaj lub grupę materiałów, o których mowa w § 17, ust. 2 pkt 3 trybu ogólnego rozumieć należy grupy artykułów ściernych, wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość

§ 13. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe

§ 14. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w artykuły ścierne na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówień na pierwszy kwartał 1954 r. (§ 11 ust. 1 i ust. 2 pkt 2) oraz do zamówień na artykuły ścierne pochodzące z importu na 1954 r. (§ 11 ust. 2 pkt 3) stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załączniki 4

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyszy**

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 279 z dnia 1 października 1953 r.

Wykaz artykułów ściernych produkcji krajowej

L.p.	Nazwa artykułu	Grupy oddzielnie zamawiane	Rozdziela
1	Tygle grafitowe	I	Min. Przem Maszynowego
2	Ściernice o wiązaniu ceramicznym (Elektrokorund.)	II	"
3	Ściernice o wiązaniu ceramicznym Sicilium-Carbid.	II	"
4	Ściernice o wiązaniu chemicznym	II	"
5	Ściernice o wiązaniu elastycznym	III	"
6	Ściernice do cięcia kamieni	IV	"
7	Ściernice na trzepieniach	II	"
8	Ściernice z nasypem diamentowym	V	"
9	Segmenty z elektrokorundu	II	"

Lp.	Nazwa artykułu	Grupy oddzielnie zamawiane	Rozdzielane
10	Segmenty z Sicilium-Carbidu	II	„
11	Pilniki ścierne z elektrokorundu	II	„
12	Pilniki ścierne z Sicilium-Carbidu	II	„
13	Proszki ścierne	VI	„
14	P u m e k s	VII	„
15	Papier i płótna maszynowe tylko na nieznormalizowane szerokości, papiery płótnowane (wszystkie wymiary). Kształtki z papieru lub płótna ściernego, jak np. kapturki, sierpy, pasy, taśmy.	VIII	Nierozdzielane
16	Papiery i płótna ścierne arkuszowe, tylko odmulone i wodoodporne	IX	„
17	Łom ścierny	X	„

Załącznik nr 3 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 279 z dnia 1 października 1953 r.

W y k a z
Rejonowych Hurtowni Artykułów Metalowych — Centralny Zarząd Zbytu — Ministerstwa Przemysłu Maszynowego wraz z ich zasięgiem działania

Lp.	Hurtownie	Terytorialny zasięg działania
1	Hurtownia w Warszawie	woj. warszawskie, białostockie i lubelskie, m.st. Warszawa
2	„ w Toruniu	„ bydgoskie
3	„ w Poznaniu	„ poznańskie i zielonogórskie
4	„ w Łodzi	„ łódzkie, m. Łódź
5	„ w Radomiu	„ kieleckie
6	„ w Gdańsku	„ gdańskie, olsztyńskie, szczecińskie i koszalińskie
7	„ we Wrocławiu	„ wrocławskie
8	„ w Stalinogrodzie	„ stalinogrodzkie i opolskie
9	„ w Krakowie	„ krakowskie i rzeszowskie

Załącznik nr 4 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 279 z dnia 1 października 1953 r.

Wykaz minimalnych ilości obowiązujących przy zamawianiu artykułów ściernych w wykonaniu specjalnym

1. Tarcze ścierne o średnicy
3 mm do 25 mm — 100 szt.
30 mm do 50 mm — 50 „
60 mm do 90 mm — 30 „
100 mm do 125 mm — 20 „
150 mm do 225 mm — 10 „
250 mm do 350 mm — 5 „
400 mm do 500 mm — 2 „
powyżej 500 mm — 1 „

2. Segmenty ścierne wagi
— do 0,1 kg — 100 szt.
od 0,101 kg do 0,2 kg — 50 szt.
od 0,201 kg do 0,3 kg — 20 szt.
powyżej 0,3 kg — 20 szt.

3. Pilniki (bez względu na kształty)
długość od 100 do 150 mm na x szer. od 10 do 15 mm — 50 szt.
długość od 175 do 250 mm na x szer. od 20 do 50 mm — 30 szt.
większe wymiary — 10 szt.

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 279 z dnia 1 października 1953 r.

W y k a z
artykułów ściernych importowanych

L.p.	Nazwa artykułu
1	Tygle granitowe o pojemności od 300 kg/poj. wzwyż
2	Ściernice o wiązaniu ceramicznym o średnicy powyżej 800 mm
3	Ściernice do wałów korbowych o średnicach od 600 mm i grubościach od 20 do 35 mm.
4	Ściernice do nacinania gwintów.
5	Ściernice kształtowe: M-59175, 59177 do 59181, 59185, M-861 oraz ściernice z wyżłobieniami, nie objęte normami.
6	Ściernice do otworów o średnicy do 25 mm
7	Ściernice specjalne jak np.: do szlifierek „Discus“ z wklęsłym czołem dwustronnie stożkowe do zdobienia szkła (tak zwane kuglerskie) do szlifowania szkła i kryształów ściernice wszelkiego rodzaju naklejone na podkładkach stalowych
8	Kamienie naturalne
9	Ściernice o wiązaniu elastycznym (gumowym lub bakelitowym)
10	Ściernice do cięcia kamieni
11	Ściernice z przymocowanymi trzpieniami — kształtowe z wyjątkiem M-59226.
12	Ściernice i pilniki z nasypem diamentowym
13	Pilniki ścierne
14	Proszki ścierne (z rozbiciem według materiału i granulacji)
15	P u m e k s

155.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 280 z dnia 1 października 1953 r.
(znak: BI-1B-34-29)

w sprawie trybu zaopatrzenia w surowce wtórne stali i żelaza.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz.U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy surowców wtórnych stali i żelaza z wyjątkiem złomu powstającego przy produkcji w zakładach hutnictwa żelaznego podległych Ministrowi Hutnictwa (złomu produkcyjnego), zwanych w dalszej treści zarządzenia „złomem stalowym“ i „złomem żeliwnym“.

2. Nie są złomem w rozumieniu zarządzenia nadlewy, leje, wybraki itp. powstające w hutach i odlewniach.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w złom stalowy i żeliwny mają zastosowanie przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienione w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki

§ 4. Złom stalowy i żeliwny rozdziela Ministerstwo Hutnictwa.

§ 5. Zaopatrzenie w złom stalowy i żeliwny należy do Centralnego Zarządu Gospodarki Złomem (centrala zbytu).

§ 6. 1. Przydział złomu stalowego dla Ministerstwa Hutnictwa obejmuje odrębnie ilości z dostaw centrali zbytu oraz ilości złomu powstałego w podległych zakładach produkcyjnych z przeznaczeniem dla tych zakładów, zwanego dalej „poamortyzacyjnym złomem własnym".

2. Przydziały złomu stalowego dla innych jednostek wymienionych w planie rozdziału obejmują ilość z dostaw centrali zbytu łącznie z produkcyjnym i poamortyzacyjnym złomem własnym.

3. Przydziały złomu żeliwnego obejmują ilość z dostaw centrali zbytu łącznie z produkcyjnym i poamortyzacyjnym złomem własnym.

§ 7. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników złomu stalowego i żeliwnego stosuje się odpowiednio przepisy §§ 5—9 ust. 1 i 2 oraz §§ 10—14 trybu ogólnego.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 8. 1. Odbiorcy podlegli Ministrowi Hutnictwa składają zapotrzebowania na złom stalowy i żeliwny Centralnemu Zarządowi Zaopatrzenia Ministerstwa Hutnictwa (CZZ MH) na okresy kwartalne i miesięczne.

2. CZZ MH otrzymane od podległych jednostek zapotrzebowania po ich przeanalizowaniu i zatwierdzeniu przesyła centrali zbytu, przy czym: zapotrzebowania kwartalne — na 45 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa, a zapotrzebowania miesięczne — na 27 dni przed pierwszym dniem miesiąca, w którym ma nastąpić dostawa.

3. Zapotrzebowania kwartalne na złom stalowy powinny wyszczególniać zapotrzebowanie na złom ciężki, średni i lekki. Zapotrzebowania miesięczne powinny wyszczególniać zapotrzebowanie wg klas złomu. Zapotrzebowania kwartalne na złom żeliwny mogą być składane bez podziału na klasy.

4. CZZ MH niezwłocznie po przesłaniu zapotrzebowań miesięcznych uzgodni z centralą zbytu dostawy złomu stalowego i żeliwnego wg klas złomu. W razie niemożności uzgodnienia rozstrzyga Minister Hutnictwa.

5. Najpóźniej na 24 dni przed rozpoczęciem miesiąca, w którym ma nastąpić dostawa, CZZ MH przesyła centrali zbytu rozdzielnik złomu stalowego i żeliwnego dla centralnych zarządów przemysłu i podległych im odbiorców z podziałem na klasy złomu.

6. Na podstawie rozdzielnika, o którym mowa w ust. 5 ,centrala zbytu ustala plan dostaw złomu i przesyła do właściwych zbiornic złomu lub zakładów przerobu jako do wykonawców zamówienia zlecenia wysyłkowe na dostawę złomu do odbiorców.

7. Zlecenie wysyłkowe zastępuje zamówienie odbiorcy przewidziane w rozdziale 3 trybu ogólnego.

§ 9. 1. Odbiorcy inni niż określeni w § 8 składają centrali zbytu zamówienia w 2 egzemplarzach na 45 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. W zamówieniach należy podać, w jakiej części zamówienie zostanie pokryte z produkcyjnego i poamortyzacyjnego złomu własnego.

§ 10. Odbiorcy złomu, zużywający go na cele odlewnicze, mogą za zgodą centrali zbytu zamawiać w ramach przydziału złomu stalowego złom żeliwny i odwrotnie.

§ 11. Centrala zbytu jako wykonawca zamówienia potwierdza przyjęcie prawidłowo złożonych zamówień w terminie 7 dni od daty ich otrzymania.

§ 12. Nie później niż na 15 dni przed rozpoczęciem miesiąca, w którym ma nastąpić dostawa, centrala zbytu prześle rejonowym zbiornicom złomu i zakładom przerobu złomu zlecenia wysyłkowe, przesyłając kopię odbiorcy.

§ 13. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się odpowiednio przepisy §§ 17 ust. 2, 18, 19 ust. 2—5 § 20 ust. 2—5 oraz § 21—27 trybu ogólnego ze zmianami wynikającymi z §§ 8, 9 ust. 2 i § 11.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość

§ 14. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienie końcowe

§ 15. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w surowce wtórne stali i żelaza na rok 1954 i lata następne.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

156.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 281 z dnia 1 października 1953 r.
(znak: BI-1B-34-30)

w sprawie trybu zaopatrzenia w narzędzia.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz.U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy:
1) narzędzi wymienionych w cennikach Centralnego Zarządu Zbytu — Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, Biuro Zbytu Narzędzi,
2) narzędzi pneumatycznych,
3) narzędzi diamentowych, z wyjątkiem tarcz diamentowych

zwanych w dalszej treści zarządzenia „narzędziami".

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w narzędzia należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego" oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Narzędzia dzielą się na:
1) rozdzielane przez Ministerstwo Przemysłu Maszynowego,
2) nierozdzielane.

2. Narzędzia rozdzielane (ust. 1 pkt 1) wymienione są w wykazach stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w narzędzia należy do Centralnego Zarządu Zbytu — Ministerstwa Przemysłu Maszynowego — Biuro Zbytu Narzędzi w Warszawie (centrala zbytu).

§ 6. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5—9 ust. 2 oraz §§ 10—16 trybu ogólnego. Ponadto stosuje się przepis § 9 ust. 1 z tą zmianą, że jednostki wymienione w planie rozdziału przesyłają centrali zbytu rozdzielniki na centralne zarządy (jednostki równorzędne).

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 7. Zamówienia na narzędzia powinny być składane na 90 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 8. 1. Centrali zbytu zamówienia składają: wszyscy odbiorcy — na narzędzia wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Branżowej Hurtowni Narzędzi w Warszawie zamówienia

składają wszyscy odbiorcy na narzędzia wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia.

3. Hurtowni Artykułów Metalowych w Białymstoku zamówienia składają wszyscy odbiorcy na narzędzia wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do zarządzenia.

4. Właściwym Rejonowym Hurtowniom Artykułów Metalowych zamówienia składają wszyscy odbiorcy na pozostałe narzędzia.

5. Postanowienia ust. 2—4 nie dotyczą odbiorców podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz Powszechnej Organizacji „Służba Polsce". Odbiorcy ci składają centrali zbytu zamówienia na wszystkie narzędzia.

6. Właściwa jest ta rejonowa hurtownia artykułów metalowych, w której zasięgu terytorialnym położona jest siedziba odbiorców. Wykaz rejonowych hurtowni z oznaczeniem ich zasięgu terytorialnego stanowi załącznik nr 4 do zarządzenia.

§ 9. 1. Zamówienia, o których mowa w § 8 ust. 1—3 i 5, należy składać w dwóch egzemplarzach.

2. Zamówienia, o których mowa w § 8 ust. 4, należy składać w jednym egzemplarzu.

3. Zamówienia na narzędzia rozdzielane powinny być zaopatrzone w stwierdzenie centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) nadzorującego odbiorcę, zgodnie z przydziałem pod względem ilości i rodzaju narzędzi.

§ 10. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2 i §§ 18 i 19 ust. 2—5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 11. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 12. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w narzędzia na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówień na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 281 z dnia 1 października 1953 r.

W y k a z

narzędzi rozdzielanych przez Min. Przemysłu Maszynowego, na które zamówienia należy składać do Biura Zbytu Narzędzi w Warszawie

Lp.	Nazwa artykułu	Grupa oddzieln. zamówień	Pozycja cennika nr 5Z
1	Elektronarzędzia	I	60600 — 60622
2	Narzędzia pneumatyczne	II	nie objęte cennikiem
3	Narzędzia diamentowe z wyjątkiem tarcz diamentowych	III	nie objęte cennikiem

Załącznik nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 281 z dnia 1 października 1953 r.

W y k a z

narzędzi, na które zamówienia należy składać do Hurtowni Artykułów w Białymstoku.

Lp.	Nazwa artykułu	Pozycja cennika nr 5Z
	Wyposażenie do obrabiarek specjalne (normalia)	
1	Płyty prostokątne i okrągłe na podstawy	30001 — 30025
2	Pręty okrągłe na korpusy	30026 — 30040
3	Kątowniki, ceowniki, teowniki na korpusy	30041 — 30084
4	Podstawy prostokątne	30085 — 30094
5	Korpusy, kwadratowe, poprzeczne, podłużne, stopniowe	30095 — 30116
6	Słupki	30117 — 30121
7	Wsporniki przyrządów podziałowych	30122 — 30124

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 281 z dnia 1 października 1953 r.

W y k a z

narzędzi, na które zamówienia należy składać do Branżowej Hurtowni Narzędzi w Warszawie.

L.p.	Nazwa artykułu	Grupa oddzieln. zamówień	Pozycja cennika nr 5Z
1	Frezy kątowe symetryczne i niesymetryczne	I	11040 — 11113
2	Głowice frezarskie wraz z nożami	I	11833 — 11903
3	Noże Fellowsa, Glassona i Masg'a	I	11955 — 12107
4	Piły taśmowe do metali, tarczowe, segmentowe, segmenty i do cięcia na gorąco	I	16351 — 16450
5	Noże grzebykowe do głowic gwinciarskich	I	18939 — 19056
6	Rozwiertarki kotlarskie	I	19262-19281; 19560-19599
7	Rozwiertarki do zespórek	I	19651 — 19800
8	Narzędzia pomiarowe z wyjątkiem: Kątowniki i mikromierze 20010 — 20023 Cyrkle warsztatowe 20159 — 20165 Suwmiarki 20204 Miary drewniane 20208 — 20210 Macki zewnętrzne 20216 — 20220	II	20004 — 25416
9	Głowice gwinciarskie	I	35000 — 35002
10	Uchwyty tokarskie	III	35098 — 35108
11	Przyrządy ręczne z napędem elektrycznym (obrabiarki z wałem giętkim) i wyposażenie do nich	V	60010 — 60108 60200 — 60502
12	Lutownice elektryczne	IV	1081 — 1084 *)

*) Podane w tej pozycji numery oznaczają pozycje cennika Nr 13Z.

Załącznik nr 4 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 281 z dnia 1 października 1953 r.

Wykaz
Rejonowych Hurtowni Artykułów Metalowych — Centr. Zarządu Zbytu — M. Przemysłu Maszynowego (wraz z ich zasięgiem działania).

Lp.	Hurtownia	Terytorialny zasięg działania
1	Hurtownia w Warszawie	Woj. warszawskie, białostockie, lubelskie i m. Warszawa
2	Hurtownia w Toruniu	„ bydgoskie
3	Hurtownia w Poznaniu	„ poznańskie i zielonogórskie
4	Hurtownia w Łodzi	„ łódzkie i m. Łódź
5	Hurtownia w Radomiu	„ kieleckie
6	Hurtownia w Gdańsku	„ gdańskie, olsztyńskie, szczecińskie i koszalińskie
7	Hurtownia we Wrocławiu	„ wrocławskie
8	Hurtownia w Stalinogrodzie	„ stalinogrodzkie i opolskie
9	Hurtownia w Krakowie	„ krakowskie i rzeszowskie

157.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 290 z dnia 3 października 1953 r.
(znak: GKOPI-VIII-335)

w sprawie sporządzenia norm technologicznych projektowania przemysłowych zakładów produkcyjnych i wskaźników techniczno-ekonomicznych dla tych zakładów.

W celu pogłębienia walki o oszczędne projektowanie i wyeliminowanie przerostów w kubaturze i urządzeniach zakładów przemysłowych, występujących w dokumentacji projektowo-kosztorysowej oraz w celu stworzenia właściwych podstaw oszczędnego projektowani . i analizy opracowanych projektów zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie: Górnictwa, Hutnictwa, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Materiałów Budowlanych, Energetyki, Budownictwa Przemysłowego, Przemysłu Lekkiego, Leśnictwa, Kolei, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Gospodarki Komunalnej, Przemysłu Drobnego i Rzemiosła, Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego, Handlu Wewnętrznego, Skupu oraz Przemysłu Drzewnego i Papierniczego, którym podporządkowane są zakłady przemysłowe, zarządzą opracowanie w terminie do 1 lipca 1954 r. norm technologicznych projektowania i wskaźników techniczno-ekonomicznych dla wszystkich podległych przemysłowych zakładów produkcyjnych.

2. Normy technologiczne projektowania i wskaźniki techniczno-ekonomiczne określone w § 2 powinny wejść, jako składowa część do normatywów technicznych projektowania, wymienionych w planach prac resortów, stanowiących załączniki do uchwały nr 612 Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1951 r. w sprawie zatwierdzenia planów opracowania normatywów z zakresu projektowania budownictwa.

§ 2. 1. Normy technologiczne projektowania powinny obejmować wszystkie niezbędne elementy potrzebne do określenia kubatury i wielkości zakładów i urządzeń przemysłowych. Normy te powinny w pierwszym rzędzie dotyczyć czasu pracy robotników i urządzeń niezbędnego na wyprodukowanie jednostki produkcji podstawowej, odległości między maszynami i innymi urządzeniami produkcyjnymi, odległości maszyn od elementów konstrukcyjnych budynków, szerokości przejazdów i przejść wewnątrzoddziałowych, okresu składowania surowców, półproduktów, gotowej produkcji itp.

2. Wskaźniki techniczno-ekonomiczne powinny podawać elementy służące celom określonym w ust. 1 dla norm technologicznych oraz służyć do obliczenia niezbędnej ilości surowców i materiałów pomocniczych dla przewidywanej produkcji zakładu przemysłowego jak również do ustalenia ekonomiczności budowy i urządzeń zakładu. Wskaźniki techniczno-ekonomiczne powinny w pierwszym rzędzie dotyczyć pracochłonności wyrobów, średnich współczynników wykorzystania podstawowych urządzeń, powierzchni na jednostkę urządzeń produkcyjnych, zużycia energii elektrycznej, wody, pary, sprężonego powietrza, gazu, węgla na jednostkę produkcji podstawowej, zużycia surowców, półfabrykatów i materiałów pomocniczych na jednostkę produkcji, rocznej produkcji z 1 m^2 ogólnej powierzchni budynków produkcyjnych, z jednostki produkcyjnego urządzenia i na jednego zaewidencjonowanego robotnika, wartości rocznej produkcji po cenie kosztów własnych według cen niezmiennych i po cenach sprzedażnych na 1 mil zł nakładów inwestycyjnych.

§ 3. Normy technologiczne projektowania i wskaźniki techniczno-ekonomiczne należy opracować na podstawie doświadczeń przodujących zakładów przemysłowych, wykorzystując najlepsze i najbardziej oszczędne krajowe oraz radziec[illegible] projekty budowy i rozbudowy przemysłowych zakładów pr[illegible]dukcyjnych i urządzeń technicznych.

§ 4. W celu uzgodnienia sposobu opracowania norm i wskaźników, o których mowa w § 1, poszczególne resorty uzgodnią w terminie do dnia 20 listopada 1953 r. z Główną Komisją Oceny Projektów Inwestycyjnych przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego metodologię opracowania tych norm i wskaźników.

§ 5. Normy technologiczne projektowania i wskaźniki techniczno-ekonomiczne, opracowane zgodnie z § 4, powinny być stale aktualizowane i uzupełniane w miarę postępu technicznego w zakresie rozwiązywania procesów technologicznych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1953 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

158.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 291 z dnia 3 października 1953 r.

w sprawie obowiązku uzgadniania założeń projektowych oraz wniosków o przydział kabli dla połączeń telekomunikacyjnych sieci miejskich, okręgowych i międzymiastowych.

Na podstawie § 3 pkt 1, lit. d rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190 i Nr 61, poz. 478 oraz z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów, co następuje:

§ 1. Właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych zarządzą, by podległe im jednostki przedkładały założenia projektowe przewidujące połączenia telekomunikacyjne miejskie, okręgowe i międzymiastowe Ministerstwu Poczt i Telegrafów za pośrednictwem właściwych dyrekcji okręgowych poczty i telekomunikacji do uzgodnienia.

§ 2. Ministerstwo Poczt i Telegrafów, wydając opinię co do założeń projektowych, o których mowa w § 1, rozważy czy konieczna jest budowa nowego połączenia telekomunikacyjnego, czy też dla potrzeb inwestora mogą być wykorzy-

stane istniejące połączenia, lub też połączenia projektowane przez inne jednostki.

§ 3. Komisje ocen projektów inwestycyjnych oraz rad technicznych biur projektów zobowiązane są do umieszczania na projektach z zakresu dokumentacji technicznej na łącza telekomunikacyjne klauzuli o ich uzgodnieniu z Ministerstwem Poczt i Telegrafów.

§ 4. Do wniosków o przydział kabli na połączenia telekomunikacyjne powinny być dołączone założenia projektowe z klauzulą, o której mowa w § 3.

§ 5. Zarządzenie stosuje się odpowiednio do założeń projektów przewidujących budowę połączeń telekomunikacyjnych miejskich, okręgowych lub międzymiastowych opracowanych lub opracowywanych, lecz nie zrealizowanych przed wejściem w życie zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie nie dotyczy jednostek podległych Ministerstwom: Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**
W porozumieniu
MINISTER POCZT I TELEGRAFÓW **W. Szymanowski**

159.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 294 z dnia 6 października 1953 r.
(znak: BI-1B-34-20)

w sprawie trybu zaopatrzenia w odlewy staliwne nieobrobione.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy odlewów staliwnych nieobrobionych wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik do zarządzenia, zwanych w dalszej treści zarządzenia odlewami staliwnymi.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w odlewy staliwne należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10.VIII.1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem: „trybu ogólnego" oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki

§ 4. Odlewy staliwne rozdziela Ministerstwo Hutnictwa.

§ 5. Zaopatrzenie w odlewy staliwne należy do:

1) Ministerstwa Przemysłu Maszynowego — co do odlewów staliwnych produkowanych i zużywanych przez jednostki podległe temu ministerstwu;

2) Ministerstwa Hutnictwa, Centralny Zarząd Zbytu Stali — Biuro Zbytu Odkuwek i Odlewów (w Stalinogrodzie) — co do pozostałych odlewów staliwnych

zwanych w dalszej treści zarządzenia centralami zbytu.

§ 6. W zakresie planu rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5 — 9 ust. 1 i 2 oraz §§ 10 — 15 trybu ogólnego z następującymi zmianami:

1) przepis § 8 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że centrale zbytu wskazują jednocześnie odlewnie, które będą wykonywać zamówienia (wykonawców zamówienia);

2) przepis § 9 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że jednostki, które otrzymały zawiadomienia o wysokości przydziału przesyłają do Centrali Zbytu rozdzielniki przydziału na centralne zarządy (jednostki równorzędne).

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 7. 1. Odbiorcy składają zamówienia w dwóch egzemplarzach właściwym wykonawcom zamówienia (§ 6 pkt 1) na 90 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Zamówienia powinny być zatwierdzone przez centralny zarząd (jednostkę równorzędną), któremu podporządkowany jest odbiorca.

§ 8. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2, § 18, § 19 ust. 2 — 5, § 20 ust. 2 — 5 oraz §§ 21 — 27 trybu ogólnego z tym, że przepis §20 ust. 2 stosuje się z tą zmianą, że wykonawca zamówienia powinien potwierdzić zamówienie i ewentualnie nadesłać protokół rozbieżności w ciągu 6 tygodni od dnia otrzymania zamówienia.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 9. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienie końcowe.

§ 10. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w odlewy staliwne na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówień na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. inż. **Fr. Waniołka**

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 294 z dnia 1 października 1953 r.

Spis asortymentowy odlewów

Lp.	Lp wykazu artykułów do planów zaop. wydawnictwo PKPG 29b	Nazwa odlewu
	125 — 148	Odlewy
		w tym: ze staliwa węglowego o wadze sztuk
1		do 5 kg
2		5 — 25 kg
3		25 — 50 kg
4		50 —500 kg
5		powyżej 500 kg
		ze staliwa stopowego
6		manganowego
7		innego (np. rdzo-kwaso- i ognioodpornego

160.

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 32 z dnia 3 października 1953 r.
(znak: CE—6—D—13—3)

w sprawie ujednolicenia rozliczeń w obrotach między gospodarstwami pomocniczymi i innymi działami oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

W związku z § 7 ust. 1 pkt 5 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 września 1951 r. w sprawie zasad tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego oraz ich organizacji (Monitor Pol-

ski Nr A-87, poz. 1203 i z 1952 r. Nr A-90, poz. 1407 i z 1953 r. Nr A-26, poz. 302) w brzmieniu ustalonym zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21 lipca 1953 r. (Monitor Polski Nr A-71, poz. 859) wyjaśnia się, co następuje:

1. Przy dostarczeniu do stołówek, sklepów, kiosków, młynów, masarń itp. oddziałów zaopatrzenia robotniczego (OZR) artykułów rolnych wyprodukowanych w gospodarstwie pomocniczym tego oddziału, rozliczenia należy opierać na następujących zasadach:
   a) podstawą rozliczeń za dostarczone zboże jest ustalona cena zbytu,
   b) podstawą rozliczeń za artykuły rolne (prócz zbóż) objęte obowiązkiem dostaw są ceny przy dostawach ponadobowiązkowych, w przypadku istnienia cen strefowych, przyjąć należy cenę strefy najwyższej,
   c) podstawą rozliczeń za pozostałe artykuły są ustalane we właściwym trybie ceny skupu.
2. Przy dostarczaniu wyrobów przez działy OZR przerabiające artykuły rolne (młyny, masarnie itp.) do innych działów OZR podstawą rozliczeń są ceny detaliczne, pomniejszone o marże detaliczne.
3. Koszty uboju i rozbioru żywca przeznaczonego dla stołówek obciążają koszty prowadzenia stołówek z wyjątkiem tych przypadków, gdy żywiec skierowany jest do masarni. W tym ostatnim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia pkt 2.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

161.

PISMO OKÓLNE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

nr 4 z dnia 6 października 1953 r.
(znak: PL.VI.9.53.)

W sprawie opalania węglem lub koksem kotłów centralnego ogrzewania (wodnych i parowych z dolnym odprowadzeniem spalin, typów Strebla: Eca II, Eca II-u, Eca IV, Eca IV-w, Egipt itp.).

W związku ze zbliżającym się okresem opalania kotłów centralnego ogrzewania, Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej podaje do wiadomości, że istnieją możliwości stosowania węgla do kotłów centralnego ogrzewania w szerszym zakresie aniżeli przewiduje to zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 277 z dnia 4 września 1952 r. w sprawie stosowania mieszanki koksowo-węglowej przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania (Biuletyn PKPG nr 35, poz. 162). Możliwości te nie są jednak w praktyce wykorzystywane.

W związku z tym zaleca się stosowanie przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania z dolnym odprowadzeniem spalin — wytycznych, stanowiących załącznik do niniejszego pisma okólnego.

Jednocześnie wyjaśnia się, że zasady podane w wytycznych mogą być stosowane również i przy obsłudze kotłów z górnym odprowadzeniem spalin, o ile zabezpieczona jest stała obsługa kotłów w ciągu całej doby.

Administratorzy budynków i kierownicy referatów opałowych powinni dopilnować, aby palacze brali udział w naradach Naczelnej Organizacji Technicznej, organizowanych dla doszkalania obsługi kotłów centralnego ogrzewania.

Ponadto administratorzy budynków i kierownicy referatów opałowych powinni zapewnić obsłudze kotłów centralnego ogrzewania niezbędny sprzęt do obsługi i czyszczenia kotłów (łopaty, grace, szczotki stalowe itp.) oraz sprawdzić przed okresem zimowym stan zabezpieczenia budynków (uszczelnienie okien, konieczność stałego zamykania drzwi zewnętrznych, oszklenie okien w piwnicach, na strychach itp.).

Ze względu na możliwość uzyskania dużych oszczędności koksu, zaleca się szerokie stosowanie nowego sposobu opalania, po uprzednim przeszkoleniu palaczy.

Załącznik 1

PREZES CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ inż. **Fr. Waniolka**

Załącznik do pisma okólnego Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej nr 4 z dnia 6 października 1953 r.

Wytyczne

opalania węglem lub koksem kotłów centralnego ogrzewania wodnych i parowych z dolnym odprowadzeniem spalin jak np.: Strebel Eca II-u, Eca IVw — Egipt W, Egipt IVW, Strebel Eca II, Eca IV — Egipt P, Egipt IVP.

Sposób opalania kotłów węglem jest różny od opalania ich koksem, dlatego poniżej podano odrębnie wytyczne dla każdego rodzaju paliwa i należy je ściśle przestrzegać.

A. PALIWO

1. Do opalania kotłów centralnego ogrzewania należy stosować węgle płomienne, niespiekające się, o uziarnieniu od 40 do 125 mm oraz koks opałowy.

Spalanie drobniejszych sortymentów, a zwłaszcza miału, wpływa szkodliwie na stan rusztowin.

2. Koksem należy opalać kotły przy temperaturze zewnętrznej powyżej 0°C, węglem natomiast — poniżej 0°C.

3. Węgiel i koks należy składować odrębnie, możliwie pod dachem, aby umożliwić palaczowi niezależne pobieranie każdego rodzaju paliwa. Koks składować możliwie pod dachem.

4. W każdej kotłowni należy prowadzić książkę opałową według obowiązującego wzoru.

B. CZYNNOŚCI PRZED ROZPALANIEM KOTŁA

Punkty 5 do 9 mają zastosowanie przy opalaniu kotła koksem, jak również węglem.

5. Po wejściu do kotłowni, palacz powinien natychmiast ją przewietrzyć, po czym dokładnie oczyścić ruszt i popielnik.

6. Przed rozpaleniem kotła wodnego należy sprawdzić na hydrometrze lub przy pomocy rury sygnalizacyjnej stan wody w instalacji. W razie stwierdzenia zbyt niskiego stanu wody, należy go uzupełnić.

Przed rozpaleniem kotła parowego należy doprowadzić w nim poziom wody nieco powyżej stanu zaznaczonego na wodowskazie.

7. Otworzyć w uruchamianych kotłach zawory na rurze wznośnej i opadowej, w pozostałych — zamknąć. W instalacjach z przymusowym obiegiem wody, należy przed rozpaleniem kotła uruchomić pompę przewałową (obiegową) i utrzymywać ją w ruchu, dopóki w palenisku znajduje się żar.

8. W instalacjach o kilku kotłach, ilość czynnych jednostek należy tak dobrać, aby kotły pracowały przy wydajności nieco poniżej nominalnej.

Przeciążanie kotła jest szkodliwe dla jego stanu i powoduje nadmierne zużycie paliwa. Należy na to zwrócić uwagę zwłaszcza przy opalaniu węglem.

9. Po oczyszczeniu rusztu i popielnika, należy tylną część rusztu pokryć na 2/3 jego długości warstwą koksu o grubości ok. 20 cm, zaś na wolną przednią część rusztu nałożyć podpałkę i pokryć ją warstwą węgla, nie grubszą niż 10 cm.

Po rozpaleniu się węgla wyrównać warstwę paliwa na ruszcie przez dorzucanie koksu na palący się węgiel.

C. PROWADZENIE KOTŁA NA KOKSIE

10. Przy opalaniu koksem, dawka paliwa w zasadzie nie jest ograniczona, jednakże pożądane jest spalanie koksu w warstwie o grubości nie przekraczającej 10-krotnego wymiaru przeciętnego ziarna (np. najwłaściwsza warstwa paliwa dla koksu 20 — 40 mm wynosi 300 mm).

11. Kawałki koksu poniżej 10 mm powinny być odsiane z dostarczonego koksu; należy je dorzucać ograniczonymi dawkami do paleniska na podłoże rozżarzonego koksu o grubszej granulacji. Zarzucanie do paleniska koksu nawilżonego jest niedopuszczalne.

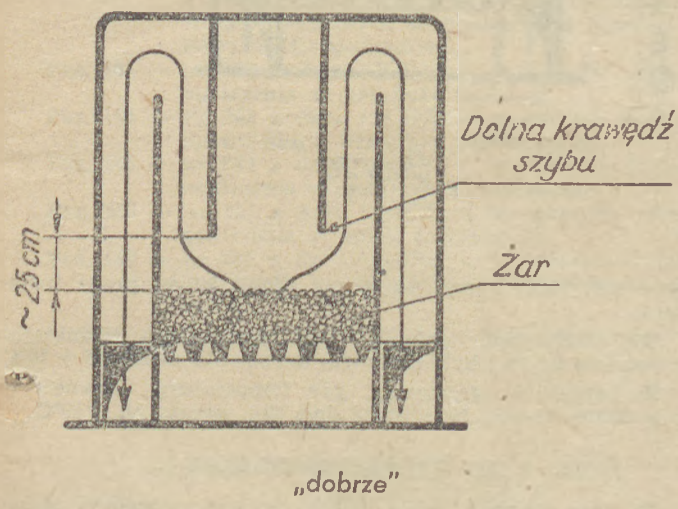
D. PROWADZENIE KOTŁA WYŁĄCZNIE NA WĘGLU

12. Przy opalaniu węglem, obsługa musi być ciągła i palacz nie może oddalać się z kotłowni.

13. Przy opalaniu węglem, miarkownik należy **koniecznie** wyłączyć i regulować wydajność kotła ręcznie tak, aby uzykać całkowite spalanie się węgla.

14. Po rozżarzeniu się warstwy paliwa na całej powierzchni rusztu i po osiągnięciu temperatury wody powyżej 55°C w kotłach wodnych, a w kotłach parowych po rozpaleniu kotła, można przejść na opalanie węglem.

15. Narzucanie węgla do paleniska może nastąpić dopiero

Rys. 1.

po obniżeniu się warstwy żaru 25 cm od dolnej krawędzi szybu, jak to pokazano na rys. 1.

16. Przed zasypaniem węgla wyrównać żar na ruszcie, po czym nasypać węgiel w kształcie kopca. Załadowany w ten sposób węgiel należy rozgarnąć dopiero wtedy, gdy żar obejmie 2/3 wysokości kopca.

17. Następną dawkę węgla można nasypać dopiero po obniżeniu się warstwy żaru na ruszcie na odległość 25 cm od dolnej krawędzi szybu.

18. Ilość zarzucanego węgla powinna być tak dobrana, aby utworzony kopiec w żadnym wypadku nie przysłaniał dolnej krawędzi szybu, jak to pokazano przykładowo na rys. 2.

Np. w kotłach Eca IV jednorazowa dawka węgla nie powinna przekraczać 8 do 10 kg pomnożonych przez ilość członów kotła. W kotłach Eca II dawka węgla nie powinna przekraczać 5 do 7 kg pomnożonych przez ilość członów kotła. Mniejsze ilości odnoszą się do kotłów o liczbie członów powyżej 10.

19. Zasypywanie większych dawek paliwa jest szkodliwe, gdyż spowodować może nadmierną intensywność spalania oraz zanieczyszczenie powierzchni ogrzewanej trudnoczyszczalnymi osadami i zwiększa zużycie paliwa.

20. Dopóki węgiel zalega w kształcie kopca, rozeta musi być całkowicie otwarta; po rozgarnięciu węgla należy rozetę przymknąć do połowy; po całkowitym rozżarzeniu rozgarniętego węgla, rozetę należy przymknąć prawie całkowicie.

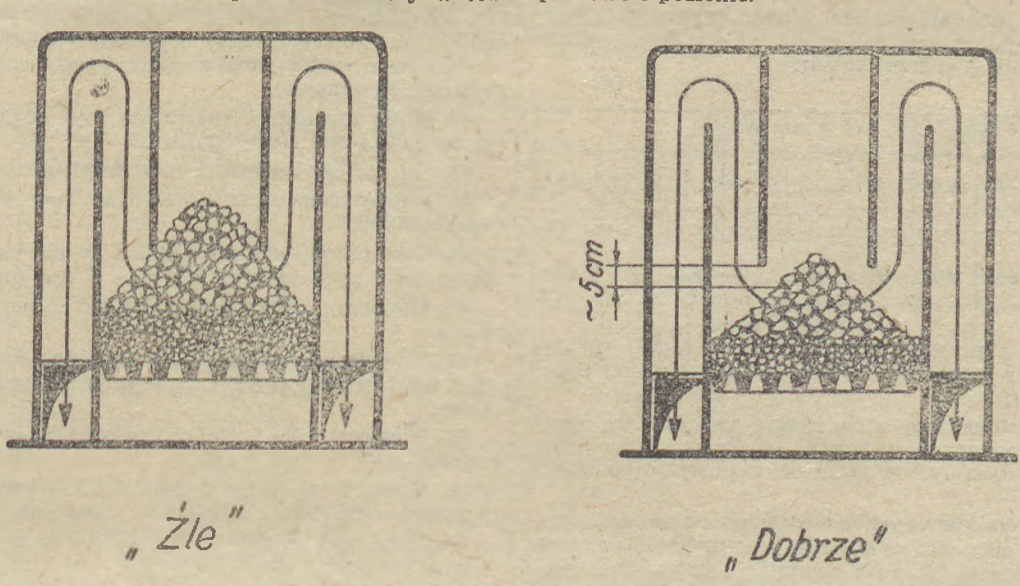
21. W czasie spalania węgla należy obserwować temperaturę w czopuchu komina, która nie powinna przekraczać 300°C. W przeciwnym razie dawki zarzuconego paliwa zmniejszyć.

22. Jeśli węgiel zawiera miał, powstały podczas transportu i składowania, należy go przed zarzuceniem do paleniska zwilżyć. Zarzucanie suchego miału grozi wybuchem.

23. Przy temperaturach zewnętrznych powyżej 0°C i przy mniejszych zapotrzebowaniach ciepła, należy przejść na opalanie wyłącznie koksem.

24. W kanałach spalinowych należy codziennie sprawdzać powstające osady. W przypadku osadzania się smoły na ściankach kotła, należy przez dwie lub trzy godziny intensywnie opalać kocioł wyłącznie koksem, po czym usunąć zanieczyszczenia szczotką lub skrobakiem.

25. Celem usunięcia zanieczyszczenia powierzchni ogrzewalnej kotła, należy czyścić co 2 — 3 dni kanały spalinowe pionowe i poziome.

Rys. 2.

E. DWUWARSTWOWE SPALANIE WĘGLA I KOKSU

W wyjątkowych wypadkach, gdy do kotła nie można narzucać węgla w kształcie kopca, należy stosować spalanie węgla i koksu, jak to podają poniższe punkty.

26. Przy opalaniu węglem, obsługa musi być ciągła i palacz nie może oddalać się z kotłowni.

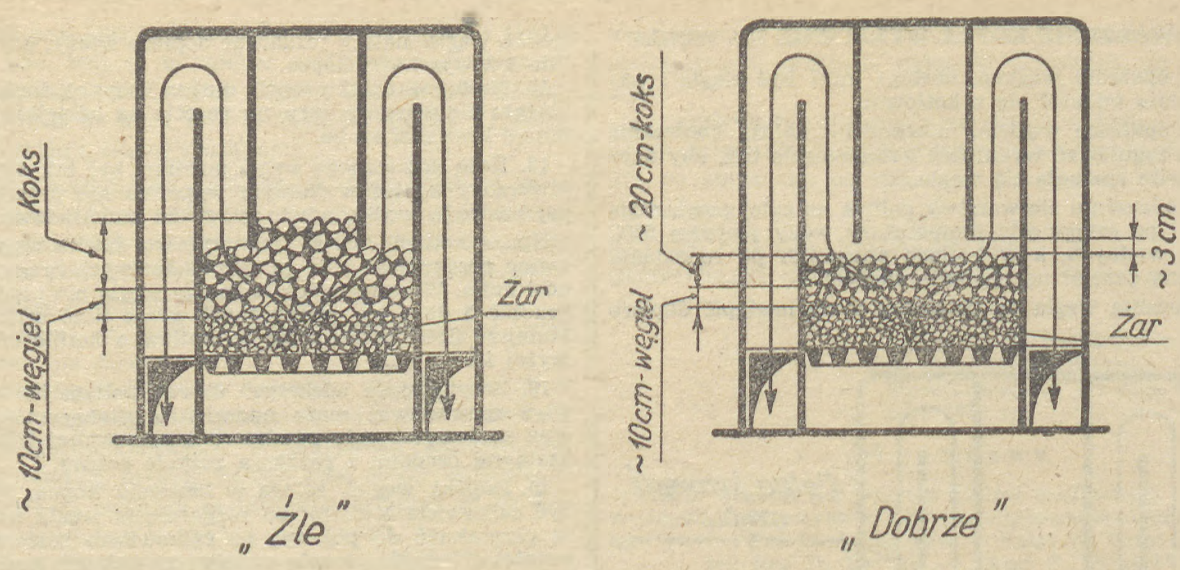
27. Po wypaleniu się warstwy żaru na wysokość ok. 33 cm od dolnej krawędzi szybu narzucić równomierną warstwę węgla o grubości ok. 10 cm a następnie warstwę koksu o grubości ok. 20 cm. Górny poziom paliwa nie powinien przysłaniać dolnej krawędzi szybu, jak to pokazano przykładowo na rys. 3. Po nasypaniu paliwa całkowicie otworzyć rozetę i przymykać ją tak, aby płomień był jasny i przejrzysty.

28. Po całkowitym rozżarzeniu się warstwy paliwa na ruszcie, rozetę należy prawie całkowicie przymknąć.

29. Następną dawkę węgla i koksu narzucać po obniżeniu się warstwy żaru na odległość 33 cm od dolnej krawędzi szybu w kolejności: węgiel — koks, jak to przewiduje punkt 27 niniejszych wytycznych. Poza tym obowiązują punkty 19 i 22 niniejszych wytycznych.

30. Narzucanie większych dawek węgla niż to przewiduje punkt 27 lub zasypywanie paliwa powyżej dolnej krawędzi szybu, jest niedozwolone, gdyż powoduje zbyt intensywne spalanie, szkodliwe dla stanu kotła.

31. W czasie dwuwarstwowego spalania węgla i koksu, należy obserwować temperaturę w czopuchu komina, która nie powinna przekraczać 300°C . Środkiem do tego jest zmniejszenie dawek zarzucanego węgla.

Rys. 3.

F. UTRZYMANIE OGNIA BEZ OBSŁUGI W CIĄGU NOCY

32. Nie należy wygaszać kotła w instalacjach wodnych gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21-szej wynosi poniżej +5°C zaś w instalacjach parowych, gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21-szej wynosi poniżej —5°C ze względu na możliwość zamarznięcia wody w instalacji.

33. W nocy przy małym zapotrzebowaniu ciepła opalać tylko koksem, prowadząc kocioł na wyłączonym miarkowniku, nieco uchylonej przepustnicy powietrznej i przymkniętej zasuwie kominowej, jednakże w takim stopniu, aby gazy z paleniska nie cofały się na kotłownię.

34. W czasie utrzymywania ognia bez obsługi w ciągu nocy należy narzucać do kotła przedtem wybrane grubsze kawałki koksu.

G. INTENSYWNOŚĆ OGRZEWANIA BUDYNKÓW

35. W wodnych instalacjach centralnego ogrzewania, temperaturę wody regulować w zależności od warunków atmosferycznych, według poniższej tabeli:

Paliwo	Koks		Węgiel					
Temp. zewn. °C	+ 10	+ 5	0	— 5	— 10	— 15	— 20	— 25
Temp. wody °C w kotle	40	49	58	66	74	82	90	93

W instalacjach z przymusowym obiegiem wody (pompowych) temperatury mogą być o kilka stopni niższe od podanych.

Przy pogodzie słonecznej utrzymywać temperaturę nieco poniżej wartości podanych w tabelce, natomiast przy pogodzie deszczowej lub silnym wietrze nieco powyżej podanych wartości.

36. W instalacjach parowych centralnego ogrzewania, należy doprowadzić ciśnienie w kotle do nominalnego (czerwona kreska na manometrze), a po osiągnięciu przepisanej temperatury w pomieszczeniach, należy obniżyć ciśnienie pary w kotle i regulować dalsze prowadzenie kotła w zależności od temperatury w pomieszczeniach.

37. Nie zwiększać intensywności opalania, jeżeli pojedyncze pomieszczenia budynku nie osiągają przepisanej temperatury, lecz usunąć przyczyny niewłaściwej pracy instalacji.

38. Rozpoczynać palenie, gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21-szej była przez trzy dni z rzędu niższa od + 10°C.

39. Zaniechać ogrzewania, gdy temperatura zewnętrzna o godzinie 21-szej była przez dwa dni wyższa od +10°C.

H. ZALECENIA OGÓLNE

40. Przy spalaniu węgla należy zwracać szczególną uwagę na szczelność kotła i czopucha. Przedostawanie się fałszywego powietrza na drodze przepływu spalin powoduje trudności prowadzenia kotła na węglu, a w skrajnym wypadku uniemożliwia w ogóle stosowanie tego paliwa.

41. Żużel powoduje zmniejszenie wydajności kotła, gorsze wykorzystanie paliwa i niszczenie rusztu.

42. Obniżenie się wydajności kotła, nierównomierne i słabe naświetlenie popielnika wskazują, że ruszt jest zażużlowany lub zanieczyszczony popiołem. Odżużlowywanie należy wykonywać szybko lecz starannie przy całkowicie otwartej zasuwie kominowej.

43. Kotła nie należy rusztować zbyt często, gdyż powoduje to nadmierne straty paliwa.

44. Nie należy żużlować równocześnie wszystkich kotłów.

45. Należy codziennie sprawdzać stan czystości kanałów spalinowych.

46. Czyszczenie kanałów spalinowych kotła należy przeprowadzać przynajmniej co 2 — 3 dni pracy kotła.

47. Czopuch i komin należy czyścić co najmniej raz w miesiącu.

48. W nieczynnych kotłach należy zamknąć szczelnie drzwiczki paleniskowe i popielnikowe oraz zasuwy kominowe.

49. Nieszczelności kotła, paleniska i czopucha powinny być usunięte.

50. Korzystniej jest prowadzić jeden kocioł na wydajność normalną niż dwa kotły słabo obciążone.

51. Żużel należy przesiać przez rafkę o wymiarach oczek 1 cm i wybrać z niego niewypalony koks, aby go powtórnie spalić.

52. Należy dbać o szczelność okien w budynku w częściach zamieszkałych i niezamieszkałych (strychy, piwnice, klatki schodowe), zamykać drzwi zewnętrzne na klatkach schodowych i unikać długotrwałego wietrzenia pomieszczeń.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.
Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71 w. 36.

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł.
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie CP$_1$-P/C-49/53 r., podpisano do druku dnia 28.X.53 r., druk ukończono 31.X.53 r.
Nakład 17.725 egz. Papier druk. sat. kl. VII$_1$A^1 60 gr ark. 3,7.
Zam. 5371/c. Druk „Dom Słowa Polskiego", Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. 4-B-21202

CENA NUMERU 2 ZŁ.